

ת"פ 16335/05/12 - מדינת ישראל - מע"מ ת"א 2 נגד שדאד כראג'ה, ש.כ. חבצלת שרונין השקעות וכח אדם בע"מ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 16335-05-12 מדינת ישראל נ' כראג'ה ואח'

בפני כבוד השופט ד"ר שאול אבינור

המאשימה

מדינת ישראל - מע"מ ת"א 2

ע"י ב"כ עו"ד מיכאל פינקלשטיין

נגד

הנאשמים

1. שדאד כראג'ה

2. ש.כ. חבצלת שרונין השקעות וכח אדם בע"מ

ע"י ב"כ עו"ד עמית בר

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשמים הורשעו בעבירות לפי הוראות חוק מס ערך מוסף, תשל"ו-1975 (להלן - החוק), וזאת על יסוד הודאת נאשם 1 (להלן - הנאשם), בשמו ובשם נאשמת 2 (להלן - הנאשמת), בעובדות כתב האישום.

(1) תמצית כתב האישום:

2. כתב האישום אוזח חלק כללי ואישום אחד. בחלק הכללי נאמר כי בחודש פברואר 2009 הקים הנאשם את הנאשמת, חברה פרטית מוגבלת במניות הרשומה כעוסק מורשה לעניין הוראות החוק. בתקופה שבין חודש מאי 2009 לבין חודש פברואר 2010, או בסמוך לכך (להלן - התקופה הרלוואנטית לכתב האישום), שימש הנאשם כמנהל הפעיל של הנאשמת.

3. באישום שבכתב האישום נאמר, בתמצית, כלהלן:

העובדות:

· בתקופה הרלוואנטית לכתב האישום הוציא הנאשם 30 מסמכים הנחזים להיראות חשבוניות מס, מבלי שעשה או התחייב לעשות עסקה לגבי אותם מסמכים (להלן - החשבוניות הפיקטיביות).

· סכום החשבוניות הפיקטיביות הגיע לסך כולל של ₪ 5,664,000 והמס הגלום בהן לסך כולל של ₪ 925,500. הנאשם מסר את החשבוניות הפיקטיביות לחברות שונות, אשר ניכו את מס התשומות הכלול בהן, כלהלן:

(א) בין חודש מאי 2009 לבין חודש דצמבר 2009, או בסמוך לכך, חתם הנאשם על 26 חשבוניות פיקטיביות ומסרן למר עמירם פנקינסקי (להלן - פנקינסקי), אשר מילא את החשבוניות וניכה את מס התשומות הכלול בהן על סך ₪ 761,425.

עמוד 1

(ב) בין חודש דצמבר 2009 לבין חודש פברואר 2010, או בסמוך לכך, חתם הנאשם על 4 חשבוניות פיקטיביות ומסרן לחברת המלבן הנדסה בע"מ (להלן - חברת המלבן), אשר ניכתה את מס התשומות הכלול בהן על סך 164,075 ₪.

- בין החודשים אפריל 2009 ועד יולי 2009, או בסמוך לכך, קיבלו הנאשמים לידיהם 7 חשבוניות מס על שם חברת נ. סביוני גדרה בע"מ (להלן - חברת סביוני גדרה) וניכו את מס התשומות הכלול בהן על סך 48,411 ₪; וזאת מבלי שביצעו או התכוונו לבצע את העסקאות המפורטות בחשבוניות (להלן - התשומות הפיקטיביות).
- הנאשמים רשמו את התשומות הפיקטיביות בספרי הנהלת החשבונות של הנאשמת וכן ניכו אותן בדוחות התקופתיים שהגישו על שם הנאשמת למנהל מע"מ.
- בכל מעשיהם הנ"ל פעלו הנאשמים במטרה לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס, הכינו וניהלו פנקסי חשבונות כוזבים ורשומות אחרות כוזבות וכן ניכו מס תשומות מבלי שיש להם מסמך כדין; והכל במטרה להתחמק מתשלום מס.

הוראות החיקוק:

- פעל במטרה לסייע לאחר להתחמק מתשלום מס שהוא חייב בו - 30 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב1) לחוק.
- ניכו מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך כאמור בהוראות סעיף 38 לחוק - 4 עבירות לפי הוראות סעיף 117(ב5) יחד עם סעיף 38 לחוק.
- הכנה או ניהול של פנקסי חשבונות כוזבים - עבירה לפי הוראות סעיף 117(ב6) לחוק.

(2) השתלשלות ההליכים בתיק והרקע לעובדות כתב האישום:

4. כתב האישום הוגש בחודש מאי 2012 בפני מותב אחר. הדיונים נדחו ונדחו, בעיקר בשל התנהלות בעייתית של הנאשם, שלא טרח להתייצב לדיונים רבים, לא שיתף פעולה עם סניגורים שמונו לו ואף החליף את ייצוגו מספר פעמים. הדיון הועבר למותב נוסף, הנאשמים כפרו במיוחס להם והתיק נקבע לשמיעת הראיות. ואולם, בסופו של דבר החליט הנאשם להודות בעובדות כתב האישום - בשמו ובשם הנאשמת - ועל יסוד הודאה זו הורשעו הנאשמים בעבירות שבהן הם הואשמו בכתב האישום (ר' בפרוטוקול, עמ' 28). בהמשך הדברים הועבר התיק לשמיעת הטיעונים לעונש לפני.
5. להשלמת התמונה העובדתית יובהר, כי התיק דנא הינו מעין-ספיח של פרשה גדולה, שכללה ביצוע עבירות מס בהיקף רב במסגרת ארגון שירותי שמירה ללא רישיון. בגין אותה פרשה הועמדו מספר נאשמים לדין בבית המשפט המחוזי מרכז, ובראשם האחים אבו מור (להלן - פרשת האחים אבו מור). במסגרת הסדר טיעון, שנערך בפרשת האחים אבו מור, הגיעו הצדדים דשם להסכמות מקיפות הן לעניין תיקון כתב האישום והן לעניין העונש. בסופו של דבר, בית המשפט המחוזי כיבד את ההסכמות וגזר את הדין בהתאם. על נאשם 1 דשם נגזרו 48 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך של 750,000 ₪ ששולם מכספים שנתפסו בביתו. על כל אחד מנאשמים 2 ו-3 דשם נגזרו 36 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה (ר' גזר הדין בת.פ. (מחוזי מרכז) 46077-01-14, 50314-05-14 **מדינת ישראל נ' אבו מור ואח'**, מיום 12.11.14. יש להעיר, כי הגם שבפרשת האחים אבו מור דובר כאמור בהסדר טיעון "סגור", בכל זאת הוגש ערעור לבית

המשפט העליון, שנדחה, ר' ע"פ 8810/14 אבו מור ואח' נ' מדינת ישראל (16.7.15).

הקשר בין הנאשמים דנא לבין פרשת האחים אבו מור הינו עקיף בלבד. כאמור בעובדות כתב האישום דכאן, פנקינסקי הוא זה שמילא את פרטיהן של החשבוניות הפיקטיביות הריקות אשר הנאשם חתם עליהן, וכמסתבר העבירן לאחים אבו מור. עם זאת, ב"כ הנאשמים טען לאכיפה בררנית כלפי הנאשמים דכאן משום שפנקינסקי עצמו לא הובא לדין. בתחילה השיב ב"כ המאשימה לטענה זו בציינו כי מהמחלקה המשפטית נמסר שיש בסיס ראייתי להגשת כתב אישום נגד פנקינסקי, אלא שנדרשות השלמות חקירה (ר' בפרוטוקול, עמ' 22 שורה 13 לפרוטוקול מיום 25.12.14). ואולם, בסופו של דבר הסתבר כי הטיפול בתיק טרם הסתיים בעוד שפנקינסקי, למרבה הצער, הלך לעולמו (ביום 23.1.16, ר' ההודעה בבקשה מס' 21), ועל כן התיקים שנפתחו נגדו נסגרו.

ב. עיקר טיעוני ב"כ הצדדים:

6. ב"כ המאשימה פתח וציין כי אין למאשימה ראיות לעונש שכן הנאשם נעדר עבר פלילי. לגופו של עניין הוא התייחס לחומרת העבירות והיקפן, כאשר מדובר, מחד גיסא, בהוצאת 30 חשבוניות פיקטיביות, בגין עסקאות-כביכול, בסכום כולל של למעלה מחמישה מיליון ₪ שבהן גלום מס בסכום כולל של 925,500 ₪. מאידך גיסא, מדובר גם בקיזוז תשומות פיקטיביות בסכום כולל של 48,411 ₪.
7. ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת העבירות הכרוכות בהוצאת חשבוניות פיקטיביות. מדובר בעבירות קלות לביצוע וקשות לחשיפה, המהוות "מכת מדינה" של ממש, שפגיעתן באוצר המדינה - כלומר כספו של הציבור - הינה רעה וקשה. לפיכך, כאשר מדובר בעבירות כאלה, מידת הפגיעה הנגרמת לערכים המוגנים על ידי עבירות מס - דהיינו: ההגנה על הקופה הציבורית ועל שוויון הנשיאה בנטל המס - הינה רבה ומשמעותית במיוחד.
8. יתר על כן, לשיטת ב"כ המאשימה כתב האישום עוסק בשלושה "אירועים" שונים - כמשמעותו של המונח "אירוע" בהוראות סעיף 40ג לחוק העונשין - ועל רקע זה עתר לקביעת מתחמי עונש הולמים כלהלן:
 - אירוע אחד - הוצאת החשבוניות הפיקטיביות לפנקינסקי (במשך תקופה של כחצי שנה), מתחם שבין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.
 - אירוע שני - הוצאת החשבוניות הפיקטיביות לחברת המלבן, מתחם שבין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
 - אירוע שלישי - קיזוז חשבוניות פיקטיביות שקיבלו הנאשמים מחברת סביוני גדרה, מתחם שבין 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, לבין 18 חודשי מאסר בפועל.
9. עוד התייחס ב"כ המאשימה לסוגיית המחדל, שבקרה החוב עומד על סך כולל של 974,000 ₪ בקירוב. ב"כ המאשימה הזכיר כי כתב האישום הוגש כבר לפני כמעט חמש שנים, אך חרף הדחיות הרבות לא ניצלו הנאשמים את ההזדמנויות הרבות שניתנו להם ולא הסירו את המחדל. ב"כ המאשימה הפנה, בהקשר זה, גם לדברי ב"כ הנאשמים לפני כמעט שנתיים, בהם נאמר כי הנאשם יוכל לגייס 100,000 ₪ לצורך הסרת חלק מהמחדל (ר' בפרוטוקול, עמ' 35). ואולם, הדבר לא נעשה ועד עצם היום הזה לא שולם מאומה על חשבון חובם של הנאשמים לציבור.
10. באשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחמי העונש ההולמים ציין ב"כ המאשימה כי קיימות

נסיבות קולה בכך שהנאשם נעדר עבר פלילי וגם הודה בביצוע העבירות. יחד עם זאת, התנהלותו של הנאשם היתה בעייתית מתחילת ההליך. מדובר במקרה שחקירתו הסתיימה בשנת 2011 וכתב האישום הוגש עוד בשנת 2012. ואולם, הנאשם גרם להתמשכות ההליכים באי התייצבות עד שהוצאו נגדו צווי הבאה, בחילופי סניגורים ובבקשות דחייה. בנסיבות אלה עתר ב"כ המאשימה להשתת עונש ברף העליון של המתחמים. עוד הדגיש ב"כ המאשימה כי מדובר בעבירות שנעברו לצורך בצע כסף, ועל כן עתר להשתת ענישה כלכלית משמעותית.

11. באשר לטענות ההגנה לאכיפה בררנית הוסיף ב"כ המאשימה וטען, כי בפרשת האחים אבו מור הוגש כתב אישום, ונגזרו עונשי מאסר חמורים, כך שלא ניתן לומר שהפרשה לא טופלה. עם זאת, ב"כ המאשימה אישר כי נגד המעורבים האחרים בתיק דנא - פנקינסקי ושתי החברות הנוספות - לא הוגשו כתבי אישום. יוטעם כי במהלך הטיעונים לעונש טרם נודע לב"כ המאשימה אודות פטירתו של פנקינסקי ועקב כך סגירת התיק נגדו, אך בהמשך הוא הגיש כאמור הודעה בעניין.

12. ב"כ הנאשמים, מצידו, מיקד טיעונו בפרשת האחים אבו מור. ב"כ הנאשמים הלן על כך כי רק בדרך מקרה גילה את הקשר בין התיק דנא לפרשה הנ"ל, שבה לטענתו פנקינסקי היה "קוף" של האחים אבו מור. יחד עם זאת, כך הוסיף ב"כ הנאשמים וטען, ביחסים שבין פנקינסקי לבין הנאשמים דנא דווקא פנקינסקי היה המבצע העיקרי: כל שעשה הנאשם הוא לפתוח חברה (הנאשמת), להוציא חשבוניות ולהעביר חשבוניות חתומות לפנקינסקי, בעוד שפנקינסקי הוא זה שמילא את כל פרטיו של החשבוניות; והכל בהתאם להוראות שקיבל מהאחים אבו מור. יתר על כן, הנאשמים אף לא היו הנהנים מפירות העבירות.

13. בנסיבות אלה, כך לשיטת ב"כ הנאשמים, אי העמדתו של פנקינסקי הינה בבחינת שערורייה של ממש, ומגבשת לנאשמים הגנה מן הצדק, בפרט כאשר גם החברות המעורבות הנוספות לא הועמדו לדין.

במיוחד מתח ב"כ הנאשמים ביקורת על כך שאי העמדתו של פנקינסקי לדין במשך תקופה של כמה וכמה שנים - עד לפטירתו המצערת - תורצה מטעם המאשימה בחסר ראייתי, לרבות בחוות דעת גרפולוגית. זאת, חרף העובדה שמתוך חומר החקירה עצמו עולה כי הוכנה מטעם המאשימה חוות דעת גרפולוגית רלוואנטית עוד בשנת 2010 (ר' תגובת ב"כ הנאשמים בבקשה מס' 22). ב"כ הנאשמים טען אפוא כי אין מקום להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל ממש, כעתירת ב"כ המאשימה, ולמעשה מן הדין להורות על ביטול כתב האישום נגדו בשל הגנה מן הצדק.

ג. קביעת מתחמי העונש ההולמים:

14. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לכל אירוע עברייני שבגיניו הורשע הנאשם, ולאחר מכן לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם; והכל כאמור בהוראות סעיף 40ג יחד עם סעיף 40ג לחוק העונשין.

קביעת מתחם העונש ההולם לכל אירוע תיעשה בהתאם לעיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה - תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע מביצוע העבירות ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

15. כתב האישום אוחד כאמור אישום אחד בלבד. ב"כ המאשימה ביקש, חרף זאת, לקבוע כי אישום

אחד זה עוסק בשלושה "אירועים" שונים, ואמנם ניסוח כתב האישום אינו קובע לעניין הגדרת "אירוע". יחד עם זאת, על פי מבחן ה"קשר ההדוק", אשר נקבע בדעת הרוב בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (2014) ואומץ בפסיקה מאוחרת יותר, על פני הדברים נראה כי מדובר ב"אירוע" אחד בלבד. מדובר בעבירות שבוצעו כחלק ממהלך עברייני אחד, בתקופה מוגדרת בת כעשרה חודשים, ועל כן אין מקום לפיצול המלאכותי ליותר מאשר "אירוע" אחד.

16. באשר למתחם העונש ההולם לאירוע אחד זה, יש לציין כי הפסיקה חזרה וקבעה שעבירות מס הן עבירות חמורות, אשר ביצוען פוגע בערכים חברתיים חשובים, ובהם ההגנה על הקופה הציבורית שבאוצר המדינה וההגנה על שוויון הנשיאה בנטל המס. לא זו אף זו: מי שמבצע עבירות מס אינו מפר אך את החובות המוטלות עליו לפי דין אלא גם גוזל כספים מקופת הציבור. כמו כן, כאשר מדובר בעבירות מס הכוללות יסוד של מרמה, כבענייננו, מידת הפגיעה בערכים החברתיים האמורים הינה חמורה אף יותר ועל כן הענישה בגין צריכה לכלול, ככלל, רכיב של מאסר בפועל ממשי מאחורי סורג ובריח.

17. במקרה דנא מדובר בתקופת ביצוע בת כעשרה חודשים, שבה הוציאו הנאשמים 30 חשבוניות פיקטיביות, אשר באמצעותן קוזז במרמה מס תשומות בסכום כולל נכבד של 925,500 ₪.

איני מקבל, בהקשר זה, את טענת ב"כ הנאשמים בדבר חלק מזערי-כביכול של הנאשמים משום שהם לא מילאו את פרטי החשבוניות. גם אם חלקו של פנקינסקי היה גדול יותר, משום שהוא זה שמילא את פרטי החשבוניות, הרי שכאשר הנאשמים מסרו לפנקינסקי חשבוניות חתומות וריקות הם נתנו בידיו - ובידי מי משותפיו - כלי לגזל של סכומי עתק מקופת הציבור, שלא ברור לאיזה כיס הלך. בהקשר זה יוטעם, כי ב"כ המאשימה חזר וטען כי גם בפרשת האחים אבו מור המחדל לא הוסר, וממילא הגזלה לא הושבה לידי הציבור.

יתר על כן, בנוסף לעבירות האמורות הנאשמים אף קיזזו בעצמם תשומות פיקטיביות, גם אם בסכום שאינו גבוה במיוחד בסך כולל של 48,411 ₪ (קרן מס). מדובר אפוא במקרה חמור, ועל פי מדיניות הענישה הנהוגה מתחם העונש ההולם בגינו צריך לכלול מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח (ר' למשל רע"פ 7779/15 חברת כץ עבודות צבע בע"מ ואח' נ' מדינת ישראל (2016)).

18. יחד עם זאת, יש לקבל - במידה מסוימת - את טיעון ב"כ הנאשמים לעניין ההגנה מן הצדק בשל אכיפה בררנית. אכן, על פני הדברים לא מדובר במקרה העשוי להצדיק ביטול של כתב אישום מטעמי הגנה מן הצדק, בפרט כאשר בפרשת האחים אבו מור ננקטו הליכים משפטיים ואף הושתו, בסופו של דבר, עונשים חמורים. ואולם, בהקשר לנאשמים דנא אי העמדתו של פנקינסקי לדין הינה בהחלט צורמת, במיוחד משום שעיקר העבירות בהן הואשמו הנאשמים - מבחינת היקפן הכספי - נוגעות לפנקינסקי, שהוא זה שאף מילא את פרטי החשבוניות. למרבה הצער פנקינסקי הלך לבית עולמו, וממילא כל הליך פלילי נגדו אינו אפשרי, אך לא ברור מדוע הטיפול בענייננו התעכב במשך שנים כה רבות, ולא ניתן לכך הסבר מספק.

19. מכאן, שהגם שאין מדובר במקרה בו יש לבטל כתב אישום מטעמים של הגנה מן הצדק, עדיין מדובר במקרה שבו שיקולי צדק צריכים לבוא לידי ביטוי במישור העונשי. במישור זה, קיומה של הגנה מן הצדק משפיע על מידת הפגיעה בערכים המוגנים, ומפחית אותה, ועל כן יורד לשורשה של שאלת הענישה ומשפיע לכך קולה על קביעת גדרי מתחם העונש ההולם.

בנסיבות אלה, ובהתחשב בשקלול השיקולים הנוגדים שפורטו עד כאן - לרבות חלקם היחסי של הנאשמים

בביצוע העבירות העיקריות (הוצאת החשבונות הפיקטיביות לפנקינסקי) - אני קובע כי מתחם העונש ההולם במקרה דנא, ברכיב המאסר בפועל, הינו בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

20. כיוון שמדובר בעבירות כלכליות-פיסקליות מובהקות, אני קובע כי מתחם העונש ההולם כולל גם קנס כספי. בנסיבות העניין אני קובע כי מתחם עונש הקנס ההולם הינו בין קנס בסך של 50,000 ₪ לבין קנס בסך של 150,000 ₪.

גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם:

ד.

21. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשם של הנאשמים בתוך מתחם זה - למעט במקרים יוצאי דופן, בהם הוא ראוי לחרוג מכך, שאין עניינם לכאן - תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות המפורטות בהוראות סעיף 40א לחוק העונשין.

22. באשר לנאשם שלפניי, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו בתוך מתחם העונש ההולם הם כלהלן:

עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם אין הרשעות קודמות. מדובר, כמובן, בנסיבה מהותית לקולת העונש.

הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום - בשמו ובשם הנאשמת - ונטל אחריות על מעשיו; ובכך יש להתחשב לקולת העונש.

יחד עם זאת, אין להתעלם בהקשר זה מהתנהלותו הבעייתית של הנאשם במשך השנים שחלפו מאז הגשת כתב האישום, כפי שתוארה בהרחבה לעיל, שכן היא מלמדת דווקא על ניסיון לחמוק מאחריות - להבדיל מליטול אחריות.

מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירות ולפיצוי על הנזק שנגרם בעטיין - חרף הצהרות שונות, בסופו של דבר הנאשם לא הסיר את המחדל. הלכה למעשה, שני הנאשמים לא שילמו מאומה על חשבון הסכום המשמעותי, אשר נגזל מקופת המדינה ומהציבור בתיק זה.

23. העולה משקלול הנסיבות והשיקולים דלעיל הוא כי ברכיב הענישה של מאסר בפועל ניתן להסתפק, במקרה זה, ברף הענישה התחתון, תוך איזון הקלה זו בהחמרת-מה במישור הקנס הכספי. באשר לנאשמת, משום שמדובר בחברה שאינה פעילה יותר, יש להשית קנס סמלי בלבד.

האפשרות לריצוי עונש המאסר בפועל בדרך של עבודות שירות:

ה.

24. בהתחשב במכלול נסיבות העניין, כפי שתוארו עד כאן, הוריתי בזמנו לממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר (להלן - הממונה) לבחון את אפשרות התאמתו של הנאשם לעבודות שירות ולהשמתו בהן (ר' בהחלטה מיום 17.11.16). יוטעם, כי בהחלטה הובהר לנאשם, מפורשות, שאין בה משום קביעה באשר לעונש הראוי בעניינו ושעל כן הוא אינו ראוי לפתח ציפיות לעניין הענישה מעצם שליחתו לקבלת חוות דעת הממונה.

25. על פי חוות דעת הממונה שהוכנה (מיום 26.1.17), לא נמצא מקום להשמתו של הנאשם בעבודות שירות; וזאת נוכח האמור בחוות דעת מטעם משטרת ישראל. על פי האמור בחוות הדעת,

המשטרה התנגדה להשמתו של הנאשם בעבודות שירות מפאת היותו משויך לארגון פשיעה מוכר אשר מעורב בסכסוכים שונים.

26. ב"כ הנאשמים עתר אפוא לעריכת דיון לפי הוראות סעיף 51ב(4) לחוק העונשין ונעתרתי לבקשתו זו. בדיון זה התייצב רכז המודיעין של המשטרה באזור מגוריו של הנאשם, אשר הביא עמו את הידיעות שעל יסודן חיוותה המשטרה את דעתה ואת התנגדותה להשמתו של הנאשם בעבודות שירות. לאחר עיון בידעות, שלא במעמד הצדדים, מצאתי כי המידע שהוצג מלמד לכאורה על חשש לביטחון הנאשם (ר' בפרוטוקול, עמ' 66).

27. בנסיבות אלה ברי כי אין אפשרות להשמתו של הנאשם בעבודות שירות, ועל כן אין מנוס מלהורות על ריצוי עונש המאסר בפועל שנגזר עליו מאחורי סורג ובריא. בהקשר זה לא למותר להרחיב ולהדגיש את הנקודות הבאות:

ראשית, עבודות שירות הן רק דרך לריצוי עונש של מאסר בפועל. לא מדובר אפוא בעונש השונה בטיבו ממאסר בפועל מאחורי סורג ובריא, אלא רק בדרך ריצוי שניתן לנקוט בה - כפריווילגיה לנאשם שנידון למאסר בפועל - במקרים שבהם עונש המאסר בפועל שנגזר הינו קצר יחסית ואינו עולה על שישה חודשים.

שנית, הקביעה שבדין היא, כי כאשר קיים - כבענייננו - יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו של אדם או בחייו, לרבות בנאשם עצמו (להלן - חשש המסוכנות), האינטרס הציבורי במניעת פגיעה במסגרת עבודות השירות גובר על אינטרס הנאשם ליהנות מהפריווילגיה של ריצוי המאסר בדרך של עבודות שירות.

שלישית, אין בידי לקבל את עתירת ב"כ הנאשם לעריכת אבחנה בין מקרה בו חשש המסוכנות נובע מהתנהגות הנאשם-עצמו לבין מקרה בו חשש המסוכנות נובע רק מעצם השתייכותו של הנאשם למשפחה מסוימת.

גם כאשר חשש המסוכנות נובע מהשתייכות משפחתית של נאשם ולא ממעשיו-הוא, הסיכון האובייקטיבי קיים ואין זה צודק להעמיד במבחן הסיכון האמור צדדים שלישיים, דהיינו: מעסיקים ועובדיהם. יתר על כן, קיים אינטרס ציבורי מובהק לעודד מעסיקים לקבל עובדי שירות, על מנת שנאשמים רבים ככל האפשר יוכלו ליהנות מפריווילגיה זו, ועל כן אין מקום להפנות למעסיקי עובדי שירות נאשמים שעצם העסקתם יוצרת יסוד סביר לחשש לפגיעה בגוף או בנפש.

28. הנה כי כן, כאמור, אין אפשרות במקרה דנא להורות על ריצוי עונש המאסר בפועל, שנגזר על הנאשם, בדרך של עבודות שירות.

ו. סוף דבר:

29. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1:

(א) 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל.

נאשם 1 יתייצב לריצוי המאסר בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 19.3.17 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשמים יואיל ליצור קשר, בהקדם האפשרי, עם שלטונות שירות בתי הסוהר, על מנת להטיח מיון מוקדם לנאשם 1, אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא נאשם 1 אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מהיום, עבירה לפי הוראות חוק מס ערך מוסף.

(ג) קנס בסך של 80,000 ₪, או שישה חודשי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.17 ובכל ראשון לחודש שלאחריו. היה ונאשם 1 לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידי.

נאשמת 2:

קנס (סמלי) בסך 1 ₪.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז שבט תשע"ז, 12 פברואר 2017, במעמד הצדדים.